

[Else Marie Mortensen]

Vi er enige i socialministerens betragtninger om, at risikoen for refusionstænkning foreligger. Som det også er blevet påpeget, indeholder den kommunale udligning i forvejen mange sociale vægte. Ud over beskæftningsgrundlaget spiller antallet af pensionister og af enlige mænd samt mange andre sociale faktorer ind i udligningsordningerne. For os i Socialdemokratiet tæller det naturligvis også, at de kommunale organisationer er med til at forhandle udligningsordningerne.

På baggrund af de faldne bemærkninger fra min side vil det næppe overraske, at jeg gentager min indgangsbøn: Vi kan ikke støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Vi vidste godt, da vi lavede disse fire lovforslag, at det forslag, der ville være sværest at få vedtaget, var det aktuelle forslag om at lægge finansieringen over til staten. Det vidste vi godt; ikke desto mindre mener vi, at det er det vigtigste af de fire forslag.

Sagen er, at der, som socialministeren også sagde, er en skæv fordeling af udgifterne mellem kommunerne. Det er ikke usædvanligt, men fordelingen af narkomaner blandt kommunerne, den er sandelig usædvanlig. Det er ikke sådan, at man kan sige, at alle kommuner mere eller mindre har problemerne, og at det er marginalerne, der afgør, hvem der har flest. Det er meget, meget få kommuner, der virkelig har det store antal narkomaner, mens der er talrige kommuner, der stort set ikke er berørt af problemstillingen.

Det, der sker, er, at kommunerne og amterne i den økonomiske situation, de står i i dag – selvforskyldt eller ej – mangler penge. Når man mangler penge, må man prioritere sine udgifter, og hvor prioriterer man så nedskæringerne? Ja, det har man nemt ved at gøre på steder, hvor den pågældende gruppe ikke råber særlig højt eller brokker sig særlig meget, og dér kan man jo passende tage narkomanerne.

Det andet, der ligger i det, er, at både regeringen og regeringspartierne ordførere og andre har efterlyst flere behandlingspladser. Det hørte vi under det forslag, der lige har været behandlet: Vi skal have nogle flere behandlingsinstitutioner og pladser. Hvordan vil man

skaffe dem med det nuværende fordelingsssystem med hensyn til økonomien? Kommunerne og amterne gør det ikke frivilligt. Sagen er, at hvis man mener noget med dette her, og hvis man mener noget med de fire forslag, og hvis vi virkelig vil gøre noget ved denne her problemstilling, så er vi nødt til at lægge finansieringen over på staten, for det er staten, der har muligheden for at finansiere dette her.

Samtidig skal vi ikke være blinde for, at valget af, om man vil sende en narkoman til behandling, ikke skal være afhængigt af, om kommunen har råd eller ej; det skal være de menneskelige aspekter, der er afgørende.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Vi tror nu også, at det er en ganske afgørende faktor for, om der er behandlingspladser nok til rådighed, hvor meget politisk opmærksomhed der rent faktisk er om det konkrete problem.

Fremskridtspartiets initiativ og den debat, vi har i dag, giver jo håb om, at området »stofmisbrug« får lidt mere politisk opmærksomhed og derfor måske går lidt lysere tider i møde, end tilfældet har været i de sidste ti år.

I øvrigt tager de kommunale udligningsordninger rent faktisk hensyn til, at der er store byer med særlige udgifter. Københavns Kommune er nævnt i forslaget bemærkninger, og her vil jeg godt sige, at Københavns Kommune rent faktisk har en højere grad af udligning end provinskommunerne i Danmark.

Men som sagt er vi åbne over for en mulig genforhandling af disse her udligningsordninger, hvis vi bliver enige om på grundlag af regeringens redegørelse at stille krav, der ikke kan honoreres inden for de nuværende udligningsordninger.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er rigtigt, at Københavns Kommune nok er den kommune, der får mest i tilskud fra staten; det er det nok. Men sagen er jo også, at Københavns Kommune ikke bare har et meget stort antal narkomaner, men jeg tror nok, at jeg her tør sige, at Københavns Kommune også har en række andre problemer at kæmpe med, og at Københavns Kommune også er den